

meddele bemeldte Ministerium en almindelig Bemyndigelse til at beklæde Stiftamtmanden over Island med en saadan udvidet Myndighed som ovenfor antydet, navnlig saaledes, at Stiftamtmanden for Fremtiden vil være at betragte som Kongens høieste Repræsentant i Island og som saadan være samtlige øvrige der ansatte, verdslige saavel som i Forening med Biskoppen ogsaa geistlige, Embedsmænd overordnet, samt at der overdrages ham det øverste Tilsyn med hele det islandske Regnskabsvæsen, Overbestyrelsen af det indre islandske Postvæsen, en udvidet Myndighed med Hensyn til Afgjøvelsen af communale Anliggender, med Hensyn til Beslutning om criminelle Sagers Indankning for Høesteret, med Hensyn til Meddelelse af Bevillinger og Dispensationer m. v. Det maatte imidlertid være en Følge heraf, at der søges udvirket bemeldte Embedsmand en Forhøielse af den ham hidtil tillagte Gage og øvrige Emolumenter. I Udkastet til den Lønningslov for de islandske Embedsmænd, der i ganske forandret Stikfælle emanerede den 19de Januar 1863, men hvilket Udkasts Principer dog ikke bestomindre følges med Fastsættelsen af de enkelte Gagesatser i de aarlige Finantslove, var Stiftamtmanden over Island foreslaet lønnet med 2,800 Rd. med 200 Rd.s Tillæg for hvert 5te Aar indtil 3,400 Rd., foruden 400 Rd. til Repræsentation. Ved allerhøieste Resolution af 8de Mai 1865 ansattes den nuværende Stiftamtmand G. Finsen i Embedet med Tilfagn om, at der, forsaavidt han ikke maatte kunne beholde 700 Rd. af sin dahavende Pension som forhenværende Borgmester i Sønderborg, hos Rigsdagen vilde blive andraget paa et Lønningsstillæg for ham af 400 Rd. samt Fritagelse for at betale Renter og Afdrag, til Beløb af 269 Rd. 15 St. aarlig, paa Embedets Byggegjæld, saa og med Ret til, hvis Rigsdagen ikke gif ind herpaa, at træde tilbage fra Embedet i Ryddelsen af den ham tidligere tilkommende Pension. Rigsdagen gif imidlertid ikke fuldstændig ind paa den i Genhold hertil fremsatte Begjæring, men tilstod Stiftamtmand Finsen et Lønningsstillæg af 600 Rd. uden Fritagelse for at svare de ommeldte Renter og Afdrag. Fornævnte Embedsmand oppebærer saaledes for Tiden 3,400 Rd. — foruden fri Bolig med den derpaa hvilende Forrentnings- og Afdragsbyrde samt Brugen af Sorden Arnarhell, hvis Værdi for Brugeren kan anslaaes til høist 50 Rd. aarlig — endvidere til Repræsentation 400 Rd., i Contoirhold 1,200 Rd. samt sædvanligt Sædomsfrivningsstillæg af Gagen, hvilket dog under ingen Omstændigheder kan overstige 200 Rd., hvorhos der endelig hidtil har tilkommet ham fragtfri Forsendelse med Postdampskibet af Varer til eget og Huusstands Forbrug. Stiftamtmand Finsen har imidlertid allerede i et Ministeriet foreliggende Andragende af 30te Juli f. A. udførlig udviklet, at det, naar man som han har en temmelig stor Familie at forfærge og ikke selv besidder Formue, og naar man derhos skal fyldestgjøre endog kun de beskedneste Fordringer, der maage kunne stilles til Shændehaveren af et Embede af en saadan Betydning, at den, der beklæder samme, allerede nu maa betragtes som den danske Regjerings høieste Repræsentant i hin fjerne Landsdeel, ikke er muligt paa et Levested som Reykjavik at komme ud af det med mindre end ialt 4,500 à 5,000 Rd., og derfor anholdt om, at der ved Finantsloven for næste Finantsaar og fremtidig maa udvirkes ham en fast aarlig Gage af mindst 4,000 Rd. og en Forhøielse af det Embedet tillagte Repræsentationsbeløb fra 400 til 800 Rd., idet han for det Tilfælde, at det Ansøgte ikke maatte kunne bevilges, har antydet Muligheden af at maatte benytte sig af den ham ved allerhøieste Resolution af 8de Mai 1865 tilfagte Ret til at træde tilbage i sin tidligere Stilling. Tages der nu tilbørligt Hensyn saavel til den Forøgelse i Stiftsamtets Forretningskreds som navnlig til den væsentlige Forandring med Hensyn til Embedets Anseelse og Betydning, som vil resultere af den ovenfor udviklede Plan, og lades det fremdeles ikke ude af Betragtning, at der under alle Omstændigheder maatte søges Stiftamtmand Finsen tillagt et Vederlag af ca. 150 Rd. for den enhver Shændehaver af Embedet ved allerhøieste Resolution hidtil hjemlede fragtfrie Vareforsendelse, der ikke kan bestaae med den Forandring, som Postdampskibsfarten mellem Danmark og Island vil undergaae fra Begyndelsen af Fartaaret 1870 — troer jeg, at der